

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Huszár-Szabó Ügyvédi Iroda (fél címe 1, ügyintéző: dr. Huszár-Szabó Ildikó ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a Papp Gábor Ügyvédi Iroda (fél címe 2, ügyintéző: dr. Szántó Judit ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen sajtó-helyreigazítás miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. január 7. napján kelt 40.P.24.952/2015/7. számú ítélete ellen a felperes részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint+áfa másodfokú perköltséget és külön felhívásra a Magyar Államnak 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az alperes szerkesztésében megjelenő ... internetes oldalon 2015. november 4-én jelent meg a „Képes volt 40 forint miatt beperelni a társasházat” című írás. Ebben az újságíró több érintett társasház lakóival beszélgetett a felperes közös képviselői munkája során felmerült problémákról. A felperes is nyilatkozott az újságíró kérdéseire, kifejtette álláspontját. A cikk megjelenése előtt az írásnak ezen részleteit az újságíró megküldte a felperes törvényes képviselője részére, aki azt jóváhagyta.

A felperes 2015. november 6-án helyreigazítási kérelemmel élt, majd miután az alperes ennek nem tett eleget a 2015. november 27-én érkezett keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest helyreigazításra. Pontosított kérelmében annak közlését kérte, az alperes valótlanul állította, a ... utcai társasházzal kapcsolatos, részben, hogy

- (1.) „... a ... nevű közös képviseléttel foglalkozó cég ügyvezetője mindenkit beperel”
- (2.) „... minket azért, mert meg akartunk szabadulni tőle, miután nem tartott meg időben a közgyűléseket és gyakorlatilag nem csinált semmit közös képviselőként”
- (3.) „... a kis társasháznak végül elege lett ebből és leváltotta a céget”.

A ... utcai társasházzal összefüggésben ...né új közös képviselő nyilatkozata nyomán valótlanul állította az alperes, hogy

- (4.) „11 hónap után váltottuk le...”
- (5.) „Eleve szabálytalanul emelték meg a közös költség összegét...”
- (6.) „Fizetnünk kellett kuka mozgatási díjat, holott ezt korábban a takarító elvégezte.”
- (7.) „Végül itt is leváltották a ... Bt.-t,...”

A Nemzeti Adó és Vámhivatal (NAV) által folytatott eljárással kapcsolatosan valótlán az alperesi közlés, ami szerint (8.) „A NAV határozatában az szerepel, hogy a rendőrség által kirendelt igazságügyi könyvszakértő megállapította: a közös képviselő a számviteli törvényt megsértette...”

Ugyancsak valótlánul állította az alperes, hogy (9.) „Egy ...i társasház két évig, 2009-től 2011-ig pereskedett ...kal, mert náluk sem fogadta el simán, hogy meg akarnak szabadulni tőle.” Továbbá egy másik társasházzal kapcsolatosan, ahol ugyancsak a felperes látta el a közös képviselői feladatokat, azt hogy (10.) „Miután a bank nem akart dönteni abban, hogy melyik közgyűlés határozatát tekinti mérvadónak, inkább zárolta a számlát – így a többmilliós havi rezsivel futó ház már a közüzemi számláit sem tudja jelenleg rendezni...”

... nyilatkozata ugyancsak valótlán, ami szerint (11.) „... a cselekedeteivel káoszt okoz, és megosztja a lakókat. A leváltása szabályos volt...”

Az elsőfokú bíróság a csatolt iratok és a kihallgatott tanúk vallomása alapján a felperes keresetét nem találta megalapozottnak, azt elutasította. Kötelezte a felperest 100.000 forint + áfa perköltség és 36.000 forint le nem rótt illeték megfizetésére.

Megállapította, hogy a felperes a keresetét a Polgári perrendtartás (Pp.) 342. § és 343. § szerinti határidőket betartva terjesztette elő. Azt a Pp. 343. § (4) bekezdése szerint pontosította, az eredeti kérelméhez képest szűkítette, ezért az érdemi elbírálásnak nem volt akadálya. A sajtószabadságról és médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel elsődlegesen azt vizsgálta a sérelmezett közlések tényállításnak minősülnek-e.

Osztotta azt az alperesi álláspontot, hogy a felperes által sérelmezett közlések véleménynek tekinthetők. Az újságíró a cikkben megnevezett személyek és mások elmondása, valamint a felperes törvényes képviselőjének nyilatkozata alapján készítette el az írást. Az abban foglaltak ténybeli alapját a perben kihallgatott tanúk vallomása és a csatolt iratok igazolták. A törvényes képviselővel folytatott beszélgetés alapján készült részletet ... jóváhagyta. Nem értett egyet azzal a felperesi állásponttal, hogy a teljes cikket jóvá kellett volna hagynia, figyelemmel az Smtv. 15. § (2) bekezdésére. Rögzítette, annak eldöntése, hogy a felperesi nyilatkozat milyen szöveggörnyezetben jelenik meg a szerkesztői szabadsághoz tartozó kérdés. Idézte erre vonatkozóan az Smtv. 4. § (3) bekezdését és a 10. §-t.

A PK. 12. számú állásfoglalásban írtakra tekintettel a teljes cikket értékelve azt állapította meg, hogy az abban foglaltak a közös képviselő ténykedésére vonatkozó vélemények, kritikák összessége, mely még akkor sem képezheti helyreigazítás tárgyát, ha abban vannak olyan esemény leírások, melyeket az újságíró kijelentő módon fogalmaz meg. Az olvasó annak alapján szabadon, befolyástól mentesen alakíthatja véleményét az

életárt, több oldalról megvilágított konfliktusról, még ha abban az újságírói vélemény is megjelenik.

Leszögezte, hogy a felek által csatolt és a cikkben is említett társasházi problémákkal kapcsolatos peres eljárásokban született jegyzőkönyvek és döntések értékelése nem képezhetik jelen eljárás tárgyát, azokból azonban egyértelműen megállítható, hogy az újságcikkben felvázolt probléma valós, emiatt is volt, illetve van több eljárás folyamatban.

A felperes által felajánlott tanúbizonyítást szükségtelennek ítélte, mert azok a vitás ügyek tartalmára irányultak, melyek nem képezhették sajtó-helyreigazítás tárgyát.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és a követelésének helyt adó döntés meghozatalát kérte. Álláspontja szerint a sérelmezett közlések tényállítások, melyek valótlanosságát okirattokkal igazolta.

Kifejtette, hogy nem perdöntő a kihallgatott tanúk és az újságíró vallomásának összeecsengése, mert a cikk szerzője ezen tanúk elmondása alapján írta meg a cikket. Ezen túlmenően a sajtó felelőssége objektív, így a mások vélekedésére alapított információt ellenőriznie kell.

A NAV nyomozással kapcsolatosan hivatkozott arra, hogy a nyomozás megszüntetésekor a hatóság kifejezetten nem fogadta el a szakvéleményt, melyből az alperes idézett, tehát az alperes a valóságot hamis színben tüntette fel, mert a határozat szerint a társasház vagyoni és pénzügyi helyzetének áttekinthetőségét nem hiúsította meg, így a nyomozás megszüntetése indokolt.

Sérelmezte, hogy az újságíró csak öt személy elmondására alapította cikkét, holott a felperes 45 társasházat kezel, közel hatezer tulajdonossal áll kapcsolatban, a felperes munkáját kedvezően megítélő véleményt nem tesz közzé.

A perben kihallgatott tanúk vallomását, többek között a közös képviselői poszt tekintetében személyes érintettség okán sem tartotta elfogulatlanak.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság részletes bizonyítást folytatott le, több tanút is meghallgatott. A hosszú bizonyítási eljárás indoka az volt, hogy a felperesi kereset zavaros volt, a sajtó-helyreigazítási szabályoknak nem felelt meg, mert teljes szövegrészeket kifogásolt a felperes, így az jelentős mértékben pontosításra is szorult. A fellebbezés ugyanígy általánosságokban fogalmazza meg a felperesi kifogásokat. Hivatkozott azokra a csatolt iratokra, amelyek alátámasztották, hogy bírósági fórumokon zajló ellentétek vannak a felek között, melyek eldöntése nem a sajtó-helyreigazítási perben eljáró bíróság feladata.

A felperes törvényes képviselőjének újságban közölt nyilatkozatával kapcsolatos felperesi kifogás tekintetében hivatkozott az Smtv. 15. § (1) és (2) bekezdéseiben írtakra, melynek az alperes eljárása megfelelt.

A felperes közös képviselői jogviszonyainak a cikkben említett megszűnéseivel kapcsolatosan kiemelte, hogy az alperesi médiatartalom nem szakmai lap, nem feladata, hogy precíz jogi fogalmakat használjon, hanem arra hivatott, hogy a történéseket, álláspontokat bemutassa. Az az

esemény, hogy a közös képviselő egy közgyűlésen úgy nyilatkozott, hogy inkább lemond, annak volt a következménye, hogy ezt megelőzően a közös képviselő személyéről szavazott a társasház közössége, majd a közös képviselő a helyzetet felismerve nyilatkozott úgy, hogy inkább lemond. Ezen eseménysorral kapcsolatosan fogalmazódott meg újságírói vélemény. Perköltségre is igényt tartott, amelyet áfával növelten kért megállapítani mérlegelés alapján.

A felperes fellebbezése alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az abból levont következtetéseivel a másodfokú bíróság nagyobb részt egyetért. A fellebbezésben foglatlakra tekintettel annak indokait az alábbiakkal egészíti ki.

Az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítása valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

A sajtó-helyreigazítási kérelmek esetében azon túlmenően, hogy a sérelmezett közlések tényállítási jellegét vizsgálni kell az is szükséges, hogy a sérelmezett közlés a helyreigazítást kérő személyre vonatkozzon.

A Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiuma 13. számú állásfoglalása szerint sajtó-helyreigazítást az kérhet, akinek a személyére a sajtóközlemény - nevének megjelölésével vagy egyéb módon - utal, vagy akinek a személye a sajtóközlemény tartalmából felismerhető.

A perbeli esetben a „... a ... nevű közös képviselettel foglalkozó cég ügyvezetője mindenkit beperel” (1.) közlés egyértelműen nem jelen per felperesére, hanem annak ügyvezetőjére vonatkozik. Ebben az esetben egyszerű nyelvtani értelmezéssel megállapítható, hogy az ügyvezető személye és az általa vezetett cég egymástól elválasztásra került, az állítás kifejezetten az ügyvezető személyére vonatkozott, ezért e körben a felperesnek keresetösségi joga nincs. Ezen közléssel pedig tartalmilag szorosan összefügg a „...minket azért (perelt be), mert meg akartunk szabadulni tőle, miután nem tartotta meg időben a közgyűléseket és gyakorlatilag nem csinált semmit közös képviselőként...” (2) közlés is.

Ugyan ez vonatkozik a „Miután a bank nem akart dönteni abban, hogy melyik közgyűlés határozatát tekinti mérvadónak, inkább zárolta a számlát - így a többmilliós havi rezsivel futó ház már a közüzemi számláit sem tudja jelenleg rendezni...” (10.) szövegrészletre és a „... a cselekedeteivel káoszt okoz, és megosztja a lakókat....” (11.) közlésre is. Az előbbi még csak nem is a közös képviselet cselekményével összefüggésben került rögzítésre. Az abban foglaltakat legfeljebb a bank, vagy maga a társasház sérelmezhetné. Az utóbbi pedig egyértelműen egy természetes személy magatartását, annak következményeit említi, amit semmi esetre sem lehet a felperes jogi személyre érteni. Jelen esetben a felperesi társaság

tevékenységét nem lehetett maradéktalanul azonosítani a név szerint megnevezett természetes személy cselekedeteivel.

Az egyéb sérelmezett közléseket az elsőfokú bíróság a PK 12. számú állásfoglalásában foglaltaknak megfelelően értékelve jutott arra a következtetésre, hogy azok esetében sincs helye helyreigazításnak. E szerint ugyanis a sajtó-helyreigazítás iránti igény elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. A helyreigazítást kérő személyének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot helyreigazításra. Véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat, valamint a társadalmi, politikai, tudományos és művészeti vita önmagában nem lehet sajtó-helyreigazítás alapja.

A felperes kereseti kérelmében az egyes közléseket a szövegkörnyezetből kiragadva értelmezi és állítja azok valótlanosságát, továbbá több, a cikk mondanivalóját tekintve, de a felperes személyére vonatkozóan is lényegtelen pontatlanságot kifogásol. Ez utóbbiak közé tartozik a ... utcai társasház esetében az, hogy leváltották-e (3) vagy felmondott, mert ebben a cikk részletben a lényeg arra vonatkozik, hogy a jogviszony megszűnését követően milyen per indult. Ennek valóságát pedig a felperes sem vitatta, csupán annak indokait részletezte. Hasonló a ... utcai ház esetében a leváltásával (4.), (7.) kapcsolatos közlések. A felperes ennek során azt azért tartotta sérelmesnek, mert nem leváltották, hanem a határozott idejű szerződés lejártát követően a társasházban eluralkodott viszonyok miatt nem kívánta azt meghosszabbítani. Ez a cikkrészlet azonban lényegét tekintve itt is a ház lakóinak a közös képviselővel szemben fennálló kifogásait taglalja, melynek eredménye az a valós tény, hogy a felperes a továbbiakban már nem látja el a ház közös képviseletét. Ebből a szempontból pedig lényegtelen, hogy őt ténylegesen leváltották-e vagy csak letelt a határozott idejű szerződés ideje és a nem kívánta meghosszabbítani.

Abban a kérdéskörben teljesen egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletben kifejtettekkel, hogy a közös képviselő tevékenységével kapcsolatosan megfogalmazott kritikák nem képezhetik helyreigazítás tárgyát. Annak a kérdésnek az eldöntése, hogy szabálytalanul emeltek-e közös költséget (5.), a kukamozgatásért jogosan fizettek-e külön díjat (6.), vagy hogy az ...i társasház esetében a közös képviselet megszüntetésével kapcsolatos határozat mennyire volt jogszerű (9.) helyreigazítás tárgya nem lehet. A közös képviselet ellátásával kapcsolatos problémák az adott közösségen belül olyan közügynek minősülnek, melynek során még a fokozott, esetleg nem teljesen megalapozott kritikát is tűrni köteles a közös képviseletet ellátó jogi személy.

A felperes fellebbezésében alaptalanul sérelmezte a NAV határozattal kapcsolatos (8.) kereseti kérelmének elutasítását is. A szövegkörnyezetből egyértelműen kiderül, hogy a hatóság milyen okból szüntette meg bűncselekmény hiányában a nyomozást, ennek során az idézett

Egyetértett a másodfokú bíróság az alperes fellebbezési ellenkérelmében kifejtett érvelésével abban a tekintetben is, hogy a teljes cikk bemutatása, az abban nyilatkozóknak nem szükséges. Az Smtv. 15. § (1) bekezdése szerint tilos visszaélni a médiatartalom-szolgáltatónak adott, nyilvános közlésre szánt nyilatkozat közzétételébe vagy a médiatartalomban való szereplésbe történt beleegyezéssel. A (2) bekezdés szerint a médiatartalom-szolgáltató köteles a nyilvános közlés céljából készített nyilatkozatot a nyilatkozatot adó vagy a médiatartalomban szereplő személynek - annak kérésére - a közzétételt megelőzően megmutatni; az nem közölhető, ha a közzétételhez az érintett azért nem járul hozzá, mert azt a médiatartalom-szolgáltató érdemben megváltoztatta vagy eltorzította, és ez a nyilatkozatot adó vagy a médiatartalomban szereplő számára sérelmes. A hozzájárulás visszavonása ellenére történt, jó hírnévre vagy becsületre sérelmes közlés esetén a vonatkozó polgári jogi és büntetőjogi szabályokat kell alkalmazni.

Összességében megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a felperes által kifogásolt közléseket és utasította el a keresetet, ezért az elsőfokú ítéletet a másodfokú bíróság a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Köteles továbbá viselni a felperes a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

. Kovaliczky Ágota s.k.. Istenes Attila s.k.
előadó bíró bíró